

WYKŁAD: Klasyfikacja logistyczna

Zaawansowane Metody Uczenia Maszynowego

Rozpatrywane dotąd metody klasyfikacji:

- LDA Fishera (liniowa reguła klasyfikacyjna);
- Reguła Bayesowska (jej wersja empiryczna dla rozkładów normalnych ze wspólną macierzą Σ pokrywa się z LDA).

Inne metody liniowe ?

Klasyfikacja logistyczna oparta na modelu regresji logistycznej.

Jedno z zastosowań: reklamy pojawiające się na stronie są dobierane na podstawie modelu regresji logistycznej/probitowej gdzie zmiennymi objaśniającymi są słowa kluczowe.

Regresja logistyczna

$$P(Y = 1|\mathbf{x}) = \pi(\mathbf{x}) = E(Y|\mathbf{x}) \quad \mathbf{x} \in R^P$$

$\pi(\mathbf{x})$ – modelujemy zależność π od $\mathbf{x}$, a nie Y od $\mathbf{x}$.

$$\text{logit}(\pi(\mathbf{x})) := \log\left(\frac{\pi(\mathbf{x})}{1 - \pi(\mathbf{x})}\right) = \beta' \mathbf{x},$$

$$\pi(\mathbf{x}) = \frac{\exp(\beta' \mathbf{x})}{1 + \exp(\beta' \mathbf{x})}$$

Metody estymacji

- Metoda największej wiarygodności (iteracyjna procedura IWLS: dopasowanie modeli liniowych metodą WNK)
- Estymator Blyth'a zmniejszający obciążenie estymatora $\hat{\beta}_{NW}$;
- regularyzowany estymator Lasso

$$\operatorname{argmin}_{\mathbf{b}} \left\{ -2 \times \log \mathcal{L} + \lambda \sum_{i=1}^p |b_i| \right\}$$

i różne jego warianty.

Model logistyczny dla Y o g wartościach

Wybieramy populację referencyjną np. ostatnią (o numerze g)

$$\log \frac{p(1|\mathbf{x})}{p(g|\mathbf{x})} = \beta'_1 \mathbf{x}$$

$$\log \frac{p(2|\mathbf{x})}{p(g|\mathbf{x})} = \beta'_2 \mathbf{x}$$

.....

$$\log \frac{p(g-1|\mathbf{x})}{p(g|\mathbf{x})} = \beta'_{g-1} \mathbf{x}$$

$$\beta'_i = (\beta_{i0}, \beta_{i1}, \dots, \beta_{ip})'$$

Nieznane parametry: $\beta'_1, \dots, \beta'_{g-1} \in R^{p+1}$, łącznie $(g-1)(p+1)$ parametrów jednowymiarowych.

Uwaga W pakiecie R jako populacja referencyjna wybierana jest ta, której nazwa jest pierwsza w porządku leksykograficznym.

Estymacja parametrów metodą NW: $\hat{\beta}_1, \dots, \hat{\beta}_{g-1} \longrightarrow \hat{p}(1|\mathbf{x}), \dots, \hat{p}(g|\mathbf{x})$

$$\hat{p}(k|\mathbf{x}) = \frac{\exp(\hat{\beta}'_k \mathbf{x})}{1 + \sum_{i=1}^{g-1} \exp(\hat{\beta}'_i \mathbf{x})} \quad k = 1, \dots, g-1$$

$$\hat{p}(g|\mathbf{x}) = \frac{1}{1 + \sum_{i=1}^{g-1} \exp(\hat{\beta}'_i \mathbf{x})}$$

Reguła dyskryminacyjna

Reguła bayesowska oparta na estymatorach otrzymanych w modelu logistycznym:

Klasyfikuj do populacji l gdzie $l = \underset{i}{\operatorname{argmax}} \hat{p}(i|\mathbf{x})$

Zauważmy, że w modelu logistycznym w naturalny sposób otrzymujemy oszacowania interesujących prawdopodobieństw aposteriori i nie ma potrzeby oddzielnej estymacji π_i i $p(x|i)$.

Nota bene

Jeśli $p(\mathbf{x}|i)$: gęstość rozkładu $N(\mathbf{m}_i, \Sigma)$ $i = 1, \dots, k$.
to

$$\log \frac{p(k|\mathbf{x})}{p(g|\mathbf{x})} = \frac{1}{2}(\mathbf{x} - \mathbf{m}_g)' \Sigma^{-1} (\mathbf{x} - \mathbf{m}_g) - \frac{1}{2}(\mathbf{x} - \mathbf{m}_k)' \Sigma^{-1} (\mathbf{x} - \mathbf{m}_g) + \log \frac{\pi_k}{\pi_g} =$$
$$\frac{1}{2}(\mathbf{m}_k - \mathbf{m}_g)' \Sigma^{-1} \mathbf{x} - \frac{1}{2}(\mathbf{m}_k + \mathbf{m}_g)' \Sigma^{-1} (\mathbf{m}_k - \mathbf{m}_g) + \log \frac{\pi_k}{\pi_g}$$

ma postać $\beta'_k \mathbf{x}$.

Ta zależność była również wykorzystywana w metodzie LDA.

Czym zatem różnią się te dwie metody?

Sposobem estymacji parametrów.

W regresji logistycznej maksymalizujemy ($g = 2$)

$$L = \prod_{i=1}^n P(Y = 1|X = \mathbf{x}_i)^{y_i} (1 - P(Y = 1|X = \mathbf{x}_i))^{1-y_i}$$

To jest warunkowa funkcja wiarygodności $p(y_1, \dots, y_n | \mathbf{X} = \mathbf{x})$ wykorzystująca jedynie warunkowy rozkład Y pod warunkiem $\mathbf{X}$. (brzegowy rozkład $\mathbf{X}$ nie odgrywa tu roli, nic o nim nie zakładamy!)

W przypadku LDA gęstość $p(\mathbf{X} = \mathbf{x}, Y = k)$ ma postać

$$p(\mathbf{x}, k) = \phi(\mathbf{x}, \boldsymbol{\mu}_k, \boldsymbol{\Sigma})\pi_k$$

Maksymalizacja pełnej funkcji wiarygodności o postaci

$$\tilde{L} = \prod_{i=1}^n p(\mathbf{x}_i, y_i)$$

prowadzi do rozpatrywanych poprzednio estymatorów

$$\hat{\mu}_i = \bar{x}_i$$

$$\hat{\Sigma} = \frac{1}{n - g} \sum_{k=1}^g (n_k - 1) S_k$$

$$\hat{\pi}_i = \frac{n_i}{n}$$

Można spodziewać się, że regresja logistyczna nie jest tak czuła na duże odstępstwa od normalności i równość macierzy kowariancji jak LDA.

Odporność na złą specyfikację modelu

Regresja logistyczna dobrze estymuje kierunek prawdziwego wektora β , nawet gdy model jest źle wyspecyfikowany dla predyktorów normalnych.

Twierdzenie (Ruud(83), Brillinger (1983)) Niech dane będą generowane przez model binarny $P(Y = 1|X = x) = q(\alpha_0 + \beta_0'x)$, gdzie q jest niekoniecznie funkcją logistyczną. Jeśli predyktory mają rozkład normalny i $\hat{\beta}_{ML}$ estymator w dopasowanym modelu logistycznym, to

$$\hat{\beta}_{ML} \approx \eta\beta_0$$

($\hat{\beta}_{ML}$ w przybliżeniu współliniowy z β_0). Podobny wynik prawdziwy dla dopasowania modelu liniowego do modelu binarnego !

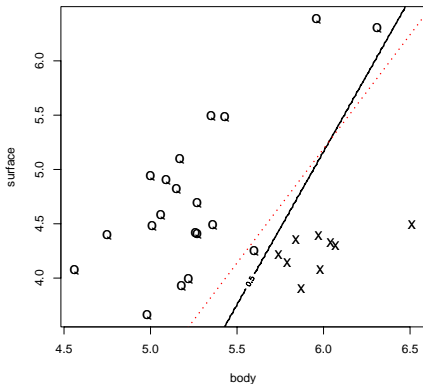
Dane earthquake

Dopasujemy model logistyczny $\text{popn} \sim \text{body} + \text{surface}$. Tworzymy nową ramkę danych z zero-jedynkową zmienną y zamiast popn . Dla dopasowania modelu logistycznego $y \sim \text{body} + \text{surface}$ wykorzystywana funkcja `glm`.

Opcja `family=binomial` specyfikuje model logistyczny.

```
earthquake = read.table("earthquake.txt", header=TRUE)
equake = data.frame(y=ifelse(earthquake$popn=="equake", 0, 1),
body=earthquake$body, surface=earthquake$surface)
g2 = glm(y~ body + surface, data=equake, family=binomial)
```

Wykres rozproszenia danych earthquake z obszarami klasyfikacji wyznaczonymi przy użyciu klasyfikacji logistycznej (linia ciągła) i LDA (linia przerywana).

Coefficients:

	Estimate	Std. Error	z value	Pr(> z)
(Intercept)	-1151.09	1000874.08	-0.001	0.999
body	276.21	190711.00	0.001	0.999
surface	-98.01	118520.53	-0.001	0.999

(Dispersion parameter for binomial family taken to be 1)

Null deviance: 3.5924e+01 on 28 degrees of freedom
Residual deviance: 3.7043e-09 on 26 degrees of freedom
AIC: 6

Wartość odchylenia resztowego (residual deviance) jest bardzo mała i wskazuje na bardzo dobre dopasowanie, gdy jednocześnie wyniki testu t mówią o nieistotności obu zmiennych. Taka paradoksalna sytuacja występuje często przy liniowej separowalności klas, gdy estymatory współczynników w modelu regresji logistycznej i ich błędy standardowe zachowują się niestabilnie ($p(1|\mathbf{x}_i) \approx 1, 0, i = 1, \dots, n \Rightarrow \|\hat{\beta}\|$ -duża).

Tabela i procent poprawnych reklasyfikacji.

```
Ypred =ifelse(g2$fitted.values < 0.5, 0, 1)

# klasyfikacja do klasy 1 dla prawd. aposteriori klasy 1 < 0,5.

print(kl =table(equake$y, Ypred))
print(procent= sum(diag(kl)) / sum(kl))
```

```
      Ypred
      0  1
0  20  0
1   0  9
```

```
[1] 1
```

Działanie klasyfikatora logistycznego różni się od klasyfikatora LDA: pierwszy z nich klasyfikuje bezbłędnie wszystkie elementy próby uczącej (sytuacja liniowo separowalnych klas). *Nie* należy wyciągać stąd wniosku, że klasyfikator logistyczny będzie działał lepiej dla nowych obserwacji.

Dane **urine**, wybór zmiennych w klasyfikacji.

Zmienna `presence` jest zmienną grupującą, pozostałe atrybuty: wartości pomiarów fizyko-chemicznych moczu. Model logistyczny `presence ~ sg+ph+mosm+mmho+urea+calcium`

```
urine.glm=glm(presence ~ ., family = binomial, data = urine)
```

Coefficients:

	Estimate	Std. Error	z value	Pr(> z)
(Intercept)	-355.33771	222.76696	-1.595	0.11069
sg	355.94379	222.11004	1.603	0.10903
ph	-0.49570	0.56976	-0.870	0.38429
mosm	0.01681	0.01782	0.944	0.34536
mmho	-0.43282	0.25123	-1.723	0.08493
urea	-0.03201	0.01612	-1.986	0.04703
calcium	0.78369	0.24216	3.236	0.00121

(Dispersion parameter for binomial family taken to be 1)

Null deviance: 105.17 on 76 degrees of freedom
Residual deviance: 57.56 on 70 degrees of freedom
AIC: 71.56

$$Dev_{null,\omega} = Dev_{null} - Dev_{resid}.$$

Duża różnica odchylenia zerowego (null deviance) i resztowego (residual deviance) wskazuje na występowanie istotnych zmiennych w modelu, odpowiednia p -wartość, uzyskana na podstawie rozkładu chi kwadrat z 6 stopniami swobody wynosi $pchisq(105.17 - 57.56, 7-1, lower=F)$.
i jest mniejsza od 0.001. Tabelka reklasyfikacji i procent poprawnej reklasyfikacji

	k1	
	0	1
no	40	4
yes	8	25

[1] 0.8441558

Dokonajmy redukcji zmiennych w modelu metodą eliminacji wstecz, sprawdźmy, czy mniejszy model można uznać za adekwatny i jak wygląda reklasyfikacja.

```
urine.glm = glm(presence ~ ., data=urine, family=binomial)
urine.step = step(urine.glm, direction="backward")
print(urine.step)
```

```
. . . . .
```

```
Call:  glm(formula = presence ~ sg + mmho + urea + calcium, family = binomial,
          data = urine)
```

```
Coefficients:
```

(Intercept)	sg	mmho	urea	calcium
-500.01090	497.12038	-0.20547	-0.01783	0.72232

```
Degrees of Freedom: 76 Total (i.e. Null); 72 Residual
```

```
Null Deviance: 105.2
```

```
Residual Deviance: 59.07 AIC: 69.07
```

Otrzymany podzbiór zmiennych objaśniających: calcium, mmho, sg, urea uzyskuje się również stosując metodę dołączania.

Przetestujmy teraz, czy model mniejszy jest adekwatny, przy użyciu statystyki równej różnicy odchyłeń, która przy hipotezie H_0 (model mniejszy jest adekwatny) ma dla dużych licznosci w przybliżeniu rozkład χ^2 z $7 - 5 = 2$ stopniami swobody

```
print(anova(u2.glm, u.glm, test="Chi"))
```

Analysis of Deviance Table

Model 1: presence ~ sg + mmho + urea + calcium

Model 2: presence ~ sg + ph + mosm + mmho + urea + calcium

	Resid. Df	Resid. Dev	Df	Deviance	P(> Chi)
1	72	59.071			
2	70	57.560	2	1.511	0.470

Porównując model mniejszy i większy nie odrzucamy hipotezy, że model mniejszy jest adekwatny. Dopasowujemy mniejszy model i przeprowadzamy reklasyfikację.

```
u2.glm = glm(presence ~ sg + mmho + urea + calcium, data=urine,  
family=binomial)
```

```
      k12  
      0  1  
no    40  4  
yes   8 25
```

```
[1] 0.8441558
```

Otrzymaliśmy dokładnie takie same wyniki reklasyfikacji.

Podjęcie teoriodecyzyjne

Zamieńmy indeksy klas na $Y = \pm 1$.

Wtedy:

dla $Y = 1$

$$-\log p(x, y) = -y \log\left(\frac{\exp(\beta'x)}{1 + \exp(\beta'x)}\right) = \log(1 + \exp(-y\beta'x))$$

dla $Y = -1$

$$-\log p(x, y) = -(-y) \log\left(\frac{1}{1 + \exp(\beta'x)}\right) = \log(1 + \exp(-y\beta'x))$$

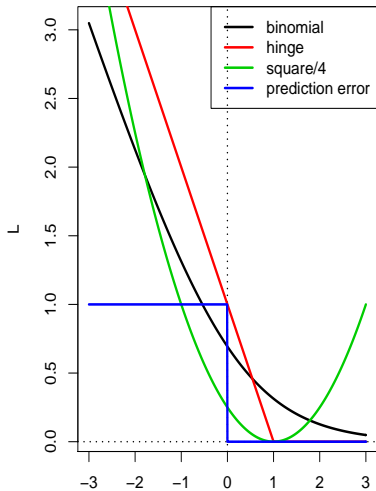
funkcja straty

$$l(y, f(x)) = \log(1 + \exp(-yf(x)))$$

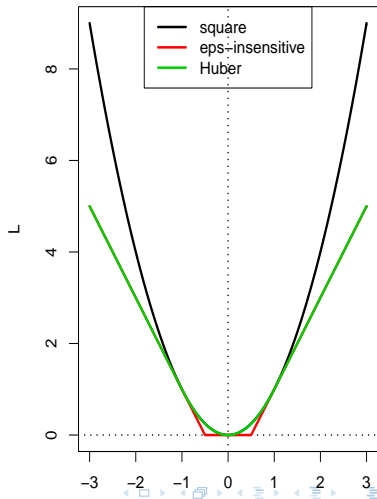
Najczęstsze funkcje straty: -logarytm wiarygodności $p(x, y)$ dla dopasowywanego modelu.

$$\hat{\beta}_{ML} = \operatorname{argmin}_{\beta} \sum_{i=1}^n l(y_i, \beta'x_i)$$

Classification loss functions

Regression loss functions

Model proporcjonalnych szans

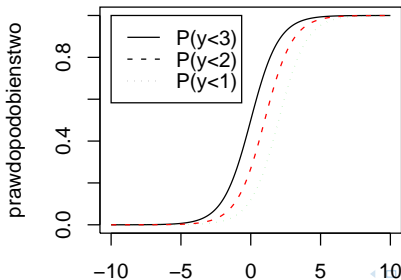
Przypuśćmy, że zmienna Y jest zmienną nominalną o g uporządkowanych kategoriach (np. kategorie wiekowe, kategorie klienta: spłaty terminowe, spłaty z opóźnieniem, brak spłat). Informacja o uporządkowaniu klas powinna być wykorzystana w modelu. Oznaczmy kategorie jako $1, 2, \dots, g$. W modelu proporcjonalnych szans dla $j = 1, 2, \dots, g - 1$

$$\log \frac{Pr(y \leq j | \mathbf{x})}{1 - Pr(y \leq j | \mathbf{x})} = \alpha_j - \beta' \mathbf{x}, \quad (*)$$

gdzie $\mathbf{x} = (x_1, \dots, x_p)'$ jest wektorem predyktorów. Funkcja logitowa $\log(p/(1-p)) \uparrow$ dla $p \uparrow$ i $Pr(y \leq j | \mathbf{x}) \uparrow$ gdy $j \uparrow \Rightarrow \alpha_1 \leq \alpha_2 \leq \dots \leq \alpha_{g-1}$. Dla ustalonego j model (*) jest modelem logistycznej regresji dla odpowiedzi binarnej 1 gdy $\{y \leq j\}$, i 0 gdy $\{y > j\}$. Dla $g = 2$ otrzymujemy model regresji logistycznej.

Ważne ze zmianą j in $(*)$ wyraz wolny α_j się zmienia, podczas gdy wektor β pozostaje taki sam. Dla $\gamma_j(\mathbf{x}) = Pr(y \leq j | \mathbf{x})$ założenie modelowe oznacza, że funkcja $\gamma_j(\cdot)$ jest przesunięciem funkcji $\gamma_k(\cdot)$. Mianowicie, np. dla jednowymiarowego predyktora mamy

$$\gamma_k(x) = \frac{\exp(\alpha_j - \beta(x - (\alpha_k - \alpha_j)/\beta))}{1 + \exp(\alpha_j - \beta(x - (\alpha_k - \alpha_j)/\beta))} = \gamma_j(x - (\alpha_k - \alpha_j)/\beta).$$

Nazwa 'model proporcjonalnych szans' (proportional odds) związana z faktem, że założenie modelowe implikuje:

$$\frac{\gamma_i(\mathbf{x}_1)/(1 - \gamma_i(\mathbf{x}_1))}{\gamma_i(\mathbf{x}_2)/(1 - \gamma_i(\mathbf{x}_2))} = \exp(-\beta'(\mathbf{x}_1 - \mathbf{x}_2)).$$

Tak więc powyższy iloraz szans nie zależy od i . Konwencja znaków β : dla $x_1 < x_2$ przy $\beta > 0$ chcemy, aby powyższy stosunek był > 1 (Uwaga: procedura GENMOD (SAS) używa β zamiast $-\beta$ w (*).

Parametry modelu estymowane przy użyciu metody największej wiarygodności.

Procedury: polr w R i Genmod w SAS.

Inne modele: model proporcjonalnych hazardów

$$\log(-\log(1 - \gamma_j(\mathbf{x}))) = \alpha_j + \beta' \mathbf{x}$$

Założenie implikuje, że $P(Y > j|\mathbf{x}_1) = P(Y > j|\mathbf{x}_2)\exp(\beta'(\mathbf{x}_1 - \mathbf{x}_2))$.

Inne metody dyskryminacji liniowej:

- perceptron Rosenblatta (liniowe sieci neuronowe);
- metoda oparta na regresji wielowymiarowej.

Klasyfikacja oparta o regresję liniową:

Odpowiedź: modyfikowana etykieta. Etykieta klasy kodowana jest jako wektor g -wymiarowy

$$y = (y^{(1)}, \dots, y^{(g)})'$$

dla klasy k , $y = (0, 0, \dots, 0, 1, 0, \dots, 0)'$ (1 na k -tym miejscu)

Regresja wielowymiarowa

$\mathbf{X}$ – macierz eksperymentu $n \times (p + 1)$

$\mathbf{Y}$ – macierz (a nie wektor) odpowiedzi

$$\begin{pmatrix} y_1^{(1)} & \cdots & y_1^{(g)} \\ \vdots & & \vdots \\ y_n^{(1)} & \cdots & y_n^{(g)} \end{pmatrix}$$

Szukamy macierzy $\hat{\mathbf{B}}_{(p+1) \times g}$ minimalizującej

$$CRIT(\mathbf{B}) = \sum_{i=1}^n \|y_i - [1, \mathbf{x}'_i]\mathbf{B}\|^2$$

Regresja wielowymiarowa

Problem równoważny rozwiązaniu g problemów regresji wielokrotnej.

$$\begin{aligned} CRIT(\mathbf{B}) &= \sum_{i=1}^n \|y_i - [1, \mathbf{x}'_i]\mathbf{B}\|^2 = \\ &= \sum_{i=1}^n \sum_{k=1}^g (y_i^{(k)} - [1, \mathbf{x}'_i]\mathbf{b}_k)^2 = \\ &= \sum_{k=1}^g \sum_{i=1}^n (y_i^{(k)} - [1, \mathbf{x}'_i]\mathbf{b}_k)^2 = \end{aligned}$$

$\mathbf{b}_1, \dots, \mathbf{b}_g$ - kolumny $\mathbf{B}$.

Minimalizacja $CRIT(\mathbf{B})$ minimalizacja wszystkich wewnętrznych sum oddzielnie. g problemów regresji jednowymiarowej !

Macierz $\hat{\mathbf{B}}$ składa się z kolumn parametrów dla kolejnych problemów regresji (k -ty problem: odpowiedź 1 dla elementu k -tej klasy) dla pozostałych klas: 'jeden przeciw wszystkim').

Okazuje się, że prognoza $\hat{y}(\mathbf{x}) = [1, \mathbf{x}']\mathbf{B}$ ma własność

$$\sum_{i=1}^n \hat{y}^{(k)}(\mathbf{x}) = 1$$

Reguła klasyfikacyjna

$$\delta(\mathbf{x}) = \operatorname{argmax}_{k=1,2,\dots,g} \hat{y}^{(k)}(\mathbf{x})$$

Komentarz: $\delta(\cdot)$ dopuszcza uogólnienie nieliniowe
– dyskryminacja giętka (flexible discrimination)

Maskowanie

Kwestia skal pomiarowych atrybutów

Dotąd milcząco zakładaliśmy, że atrybuty przyjmują wartości rzeczywiste. Nie ma problemu dla zmiennych ilościowych dyskretnych ze stosowaniem LDA, dyskryminacji logistycznej, empirycznej metody bayesowskiej.

Wartości nominalne

x – przyjmuje r wartości

i –ta wartość $\rightarrow (0, 0, \dots, 0, 1, 0, \dots, 0)'$ (1 na i –tym miejscu)

musimy mieć dane zawierające obserwacje dla każdego układu atrybutów,

aby metoda była stabilna

wartości nominalne na skali porządkowej: metoda *ad hoc*

i -ta wartość $\rightarrow (i - 1)/n$

Naiwna metoda bayesowska

Dal atrybutów nominalnych o odpowiednio $k_1, \dots, k_p$ wartościach potrzebujemy $n \gg g \times k_1 \times \dots \times k_p$ wartości aby wszystkie komórki $X^{(1)} = x^{(1)}, \dots, X^{(p)} = x^{(p)}$ we wszystkich klasach zostały wypełnione. Metoda postępowania dla atrybutów nominalnych unikająca problemu przekleństwa nieskończoności (*curse of dimensionality*) oparta na **naiwnej metodzie bayesowskiej** (zakładającej niezależność atrybutów w klasach)

$$\frac{p(2|\mathbf{x})}{p(1|\mathbf{x})} = \frac{\pi_2 p(\mathbf{x}|2)}{\pi_1 p(\mathbf{x}|1)} = \frac{\pi_2}{\pi_1} \prod_{i=1}^p \frac{p(x^{(i)}|2)}{p(x^{(i)}|1)}$$

$$\mathbf{x} = (x^{(1)}, \dots, x^{(p)})'$$

$$\log \frac{p(2|\mathbf{x})}{p(1|\mathbf{x})} = \log \frac{\pi_2}{\pi_1} + \sum_{i=1}^p \log \frac{p(x^{(i)}|2)}{p(x^{(i)}|1)}$$

atrybut $\mathbf{x}^{(i)}$ – poziomy $l = 1, \dots, m_i$

$$\hat{P}(\mathbf{x}^{(i)} = l|k) = \frac{n_{ik}(l)}{n_k}$$

$n_{ik}(l)$ – # elementów klasy k , dla których i -ty atrybut jest równy l

$$\frac{p(\mathbf{x}^{(i)} = l|2)}{p(\mathbf{x}^{(i)} = l|1)} \text{ estymujemy przez } \frac{n_{i2}(l)}{n_{i1}(l)} \cdot \frac{n_1}{n_2}$$

Uwaga

- Naiwna metoda bayesowska działa często dobrze nawet w przypadku, gdy atrybuty są zależne !
- (ii) Poprawka Laplace'a

$$\hat{P}(\mathbf{x}^{(i)} = l|k) = \frac{n_{ik}(l) + \lambda}{\sum_w (n_{ik}(w) + \lambda)}$$

$\lambda = 0.5, 1.$